

«Παρεμβαίνοντες...»

Χαρά και Ἐλευθερία

Πηγή τῆς ψευδοῦς θρησκείας εἶναι ἡ ἀνικανότητα νὰ χαρεῖς, ἢ μᾶλλον ἡ ἄρνηση τῆς χαρᾶς.

Ἡ Χαρά ὅμως, δίχως ἀμφιβολία, ἀποτελεῖ καρπὸ τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ἐξω ἀπὸ τὴν Χαρὰ ὅλα γίνονται δαιμονικά, μία βαθύτερη διαστροφή κάθε θρησκευτικῆς ἐμπειρίας.

Μία θρησκεία φόβου.

Θρησκεία τῆς ψευδοταπείνωσης.

Θρησκεία τῆς ἐνοχῆς: τὰ πάντα εἶναι πειρασμοὶ καὶ παγίδες.

Οἱ «θρησκευόμενοι» ἄνθρωποι, κατὰ κάποιον τρόπο, βλέπουν τὴν Χαρὰ μὲ ὑποψία.

Ἐνα αἶσθημα ἐνοχῆς ἢ ἠθικότητας δὲν μᾶς ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τοὺς πειρασμούς του.

Ἡ Χαρά εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς Ἐλευθερίας, ὅπου καλούμαστε νὰ σταθοῦμε.

Ποῦ, πῶς καὶ πότε διαστρεβλώθηκε καὶ ἀμβλύθηκε αὐτὴ ἡ χαρισμαστικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Χριστιανισμοῦ;

Ἡ μᾶλλον, ποῦ, πῶς καὶ πότε οἱ Χριστιανοὶ ἄρχισαν νὰ κωφεύουν στὴν χαρὰ;

Ποῦ, πῶς καὶ πότε οἱ ἠθικολογοῦντες ποιμένες / ἱεροκῆρυκες, ἀντὶ ν' ἀπελευθερώνουν τοὺς βασανισμένους ἀνθρώπους, ἄρχισαν νὰ τοὺς ἐκφοβίζουν καὶ νὰ τοὺς τροποκρατοῦν μὲ σαδιστικὸ τρόπο;...

Βλέπε ἀπαντήσεις στὸ βιβλίον: «Ἡ ἐνοχὴ τῆς χαρᾶς –χτίζοντας χαμόγελα σὲ μιὰ ζωὴ ὁδύνης» (ἐκδ. «Ἄρμος»).

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

23.4.2017 ἐκ. ἡμ.,

† Σάββατο Μυροφόρων,

Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου